

عنوان مقاله:

فردیت و جمعیت تربیت طبیعی در امیل

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 16، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدعلی یزدانی - دانشگاه خوارزمی

علیرضا محمودنیا - دانشگاه خوارزمی

یحیی قائدی - دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در سده هفدهم، در کتاب امیل، روسو مفهوم تربیت طبیعی را مطرح کرد و، به رغم اقبال و ادبار عموم و خصوص از این کتاب، از زمان انتشار، پژوهشگران در این خصوص که لب کلام روسو گرایش به فردیت یا جمعیت تربیت طبیعی بوده اختلاف نظر دارند. گرچه گستره این مناقشه دامن گیر کلیت اندیشه روسو می شود، اما در این مقاله تلاش شده تا پس از طرح روشن این مسئله مشخصا در کتاب امیل رای یکی از مهمترین مفسران معاصر آرای تربیتی روسو، یورگن الکرز، در جانبداری از فردیت تربیت طبیعی امیل مثال آورده شود و با استمداد از روشنگری های وی از آرای تربیتی روسو درکی عمیق تر از امیل حاصل شود که بتواند در لایه ای فروتر وحدت و انسجام اندیشه روسو را حفظ کند؛ بدین قرار که گرچه فردیت و جمعیت ویژگی طبیعی دو دوره متمایز رشد امیل به حساب می آیند، اما اصل تسلیم ضرورت شدن در کل امیل طنین انداز است و همین اصل است که وحدت اندیشه تربیتی روسو را مصون نگه می دارد.

کلمات کلیدی:

روسو، امیل، تربیت طبیعی، فردیت، جمعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941274>

